

[Finansministeren.]

Hr. Korsgaard formodentlig kunne give nærmere Oplysning.

Saafernt det er Mening, at alle de 28 Mill. Kr., der er Tale om, skal indgaa i Regnskabet for indeværende Aar, maa man, efter hvad der hidtil foreligger, regne med, at der derved vil fremkomme et nogenlunde tilsvarende Underskud. Spørgsmaalet bliver da, hvordan Forslagsstillerne har tænkt sig, at dette Underskud skal bringes ud af Verden. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard er ikke gaaet nærmere ind herpaa, men har kun i al Almindelighed henvist til de sidste Aars Overskud paa Statsregnskabet. Naar Lovforslaget disponerer over ca. 28 Mill. Kr., er det sikkert, fordi Statsregnskabet for 1936—37 viste et Overskud paa nogenlunde samme Beløb, nemlig 27,4 Mill. Kr. Men hvis man fra Forslagsstillerens Side har regnet med, at hele dette Overskud bevillingsmæssigt er til Raadighed nu, har man regnet forkert. Der blev paa Tillægsbevillingsloven for 1936—37 af de 27,4 Mill. Kr. anvendt 9,3 Mill. Kr. til ekstraordinær Afskrivning paa Statsbaneaktiver, og der er altsaa nu kun 18,1 Mill. Kr. tilbage. Skal man skaffe regnskabsmæssig Dækning for de 28 Mill. Kr., kan man altsaa ikke nøjes med at holde sig til sidste Aars Overskud, men man maa i det væsentlige ogsaa rasere Formueregnskabet for den Reserve, der skyldes tidligere hensat Overskud, og som ultimo 1935—36 udgjorde 13 Mill. Kr. Paa Statsregnskabet for 1936—37 er de 18,1 Mill. Kr., der var til Rest for dette Aar, samt de 13 Mill. Kr. fra det foregaaende Aar behandlet paa følgende Maade: 21,3 Mill. Kr. er afsat til Afskrivning af den udækkede Del af Krisishjælpen til Landbruget i 1931 og 1932, medens 9,8 Mill. Kr. er bevaret som en Reserve til Støtte for Driftsregnskabet i paakommende Tilfælde.

Hvad angaar de 21,3 Mill. Kr., er det gjort gældende, at de allerede er dækket een Gang, og at det derfor er urimeligt, at de nu skal afskrives. Naar disse Penge imidlertid blev staaende paa Driftsregnskabet i sin Tid, er det jo netop et Udtryk for, at de ikke er blevet inddækket, og da de ikke længere repræsenterer noget Aktiv, efter at det er fastslaaet, at den betingede Tilbagebetalingspligt er borfaldet, er der kun een Vej at gaa, nemlig snarest muligt at søge Beløbet afskrevet. Det er rigtigt nok, at da denne Krisehjælp i sin Tid blev vedtaget, blev der samtidig gennemført Skattebestemmelser, efter hvilke man regnede, at disse Udgifter skulde kunne blive dækket, og et Beløb paa 19,1 Mill. Kr., der indgik i ekstraordinær Indkomst- og Formueskat

i 1931—32, blev ogsaa brugt til dette Formaal, men Resten af Udgifterne blev henværende udekket. Naar det gik saaledes, skyldes det, at Krisen i det sorte Aar 1932 satte ind med en Voldsomhed, som kuldastede alle Beregninger. Skatterne svigtede i 1932—33 med ikke mindre end 28 Mill. Kr., og det samlede Resultat af Krisen i Aarene fra 1931—32 til 1933—34 blev i disse 3 Aar et Driftsunderskud paa henved 9 Mill. Kr., til Trods for at altsaa de 21 Mill. Kr.s Landbrugshjælp blev taget paa Formueregnskabet, det vil sige, at de blev laant i Nationalbanken. Det Driftsunderskud paa 9 Mill. Kr., der var i disse 3 Aar, blev udlignet i 1934—35, da Driftsregnskabet gav et Overskud paa 18 Mill. Kr., men naar man ikke dengang og ikke i det følgende Aar inddækkede Landbrugshjælpen, var det selvfølgelig, fordi der var en Mulighed for, at Modtagerne kunde blive pligtige at betale tilbage. Men efter at denne Mulighed ikke længere er til Stede, maa de 21 Mill. Kr. afskrives, da det vilde være ganske uforvarsomt at belaste Formueregnskabet vedblivende med denne Post. Det har jo hele Tiden været Forudsætningen, at Udgiften skulde bæres af Driften, og der kan efter min Opfattelse ikke gives nogen fornuftig Begrundelse for, at denne Post skal blive staaende som Aktiv paa Status, efter at Beløbet nu har vist sig uerholdeligt.

For at der regnskabsmæssigt skal kunne skaffes Dækning for de 28 Mill. Kr. Skatteeftergivelse, er det jo imidlertid ikke nok, at man stryger Afskrivningen af Landbrugshjælpen, men man maa ogsaa, som jeg nævnte, bruge det meste af den beskedne Reserve paa ca. 10 Mill. Kr., som er hensat til Imødegaaelse af den Risiko, der knytter sig til Driftsregnskabet. Ikke mindst i disse urolige Aar maa det siges at være i høj Grad ønskeligt, at man har en saadan Reserve, og det er mig ganske uforstaaeligt, at det konservative Parti har Mod til at sætte denne Sikring for Driftsregnskabet over Styr. I det hele forbløffer det mig, at Partiet viser en saadan Ringeagt for de elementæreste Konsolideringsprincipper, som Tilfældet er i denne Sag, og som det for øvrigt ogsaa var i det Spørgsmaal, vi nylig behandlede. Naar man bringer et Aktiv ud af Verden ved Afskrivning, betyder det i Realiteten, at man betaler sin Gæld gennem det Beløb, der anvendes til Afskrivning, og det er det, Staten her har gjort, idet hele Overskuddet paa sidste Aars Regnskab kasse-mæssigt blev brugt til Afbetaling paa Statens løse Gæld til Nationalbanken, der netop blev nedbragt med 27 Mill. Kr. Nu at laane